

Въ тоя день битката е била много упорита, отъ турска страна страшно нападателна, а отъ страна на възстанниците отчаянна, и съ най голѣма рѣшителна дѣятелностъ правена. Тукъ трѣба ёще да прибавимъ, че като пристигналъ Фазла паша на лагерь при Монастиря на 7 Мая, то той незабавно и заповѣдалъ да се поставятъ и настроятъ срещу Монастиря двата ингилишки топа, които той бѣ донеслъ съ себе си, и поченали да бомбардиратъ съ тѣхъ Монастиря. Гранатитѣ хвжряни отъ тие топове, падали чакъ въ двора на Монастиря; Фазла паша заповѣдалъ да се примѣстятъ топоветѣ по-надалечъ, за да не могатъ възстанниците да ги достигнатъ, и пакъ поченали да гармятъ съ тѣхъ ёще по-дѣятелно; тѣй щото Турцитѣ сполучили да разбиятъ съ тѣхъ голѣматѣ монастирскѣ врата и саборили и горнія катъ на зданіето на Монастиря. Слѣдъ като саборили и сводоветѣ (кубетата) на черковата монастирска, гранатитѣ отъ топоветѣ поченали да падатъ въ останалитѣ стаи. Като хвжрили до 75 гранати, Турцитѣ запалили и стаятѣ, дѣто се намирали Даскалъ Киру и Даскалъ Василь. Топоветѣ впрочемъ продължавали да биятъ твждѣ силно, и много бжржи да хвжрятъ гранатитѣ си. Монастиръ-тъ пламналъ, и пламакъ-тъ отъ минута на минута се увеличавалъ. Като се намирали възстанниците въ таково едно критическо положеніе, единъ отъ възстанниците, за да насждчи другаритѣ си, запѣлъ черковната пѣсенъ: „Господи силъ съ нами буди!! и пр. —

Отецъ Пахомій разказва че слѣдъ като се хвжрили отъ двата турски топове до 180 бомби (гюллета), възстанниците се принудили да слѣзатъ въ низкитѣ изби на Монастиря за по-добрѣ да могатъ тамъ да се завардятъ, и че Турцитѣ успѣли да запалятъ и най старитѣ стаи на Монастиръ, въ които се е былъ намиралъ надписъ, и се доказвало че тѣ сж были построени въ 1701 година. Като zelo на 7 Мая да мржква, и като се убѣдили вече възстанниците, че не ще имъ бжди никакъ възможно да противостоятъ на многобройната турска на-